

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tlf. +45 33 92 00 00
Fax +45 31 54 05 33
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

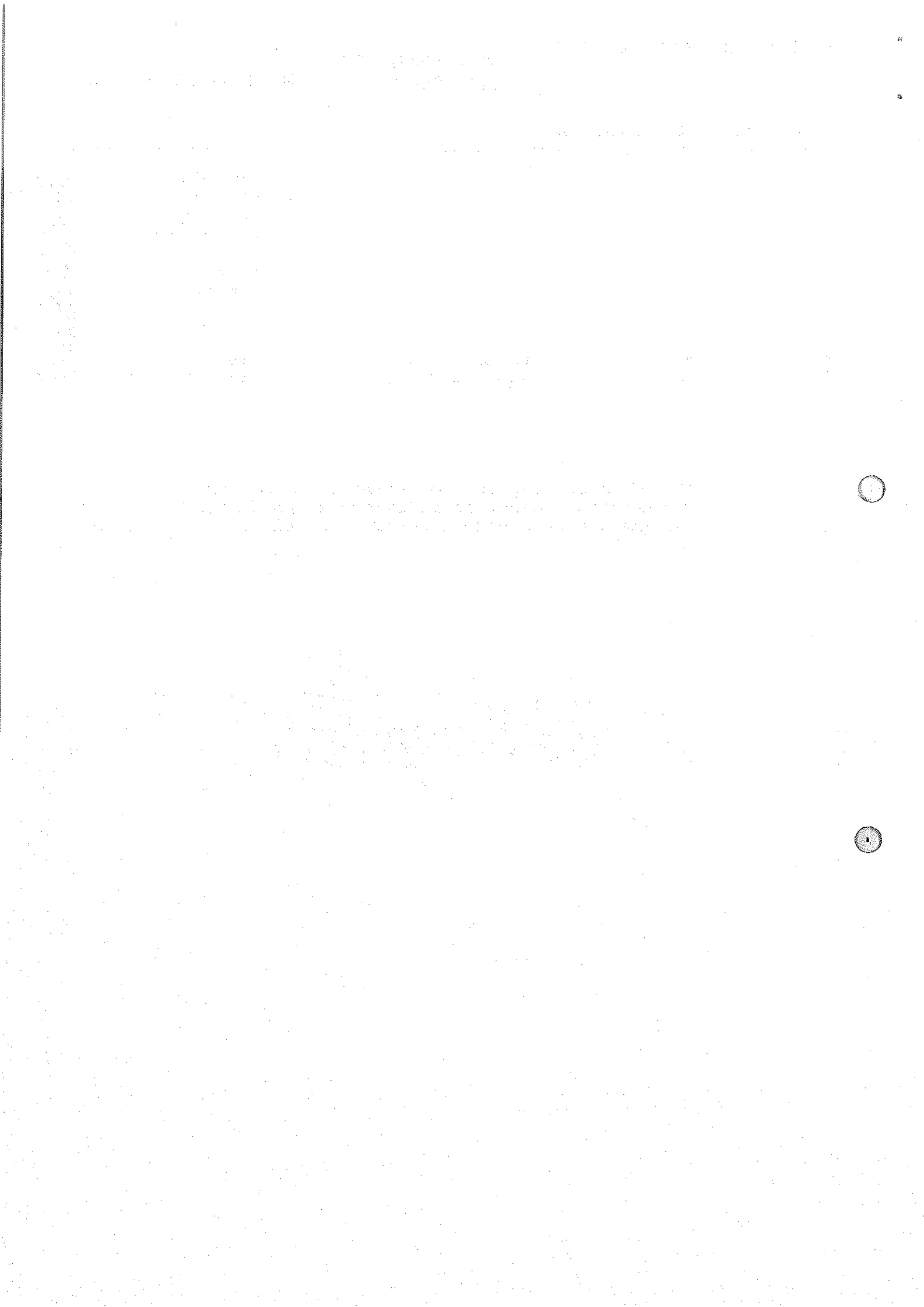
Kontor
N.1

Journal nr.
400.C.2-0

Dato
15. december 1997

Til underretning for Folketingets Europaudvalg
fremsendes vedlagt formandskabets konklusioner fra Det
Europæiske Råds møde i Luxembourg den 12. - 13. decem-
ber 1997.

DET EUROPÆISKE RÅD I LUXEMBOURG

DEN 12.-13. DECEMBER 1997

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

INDLEDNING

Det Europæiske Råds møde i Luxembourg den 12.-13. december 1997 er en historisk milepæl for EU's og hele Europas fremtid. Starten på udvidelsesprocessen indvarsler en ny epoke, idet der definitivt gøres ende på fortidens skillelinjer. Udbredelsen af den europæiske integrationsmodel til en større del af kontinentet giver garanti for stabilitet og velstand i fremtiden.

Sideløbende med starten på udvidelsesprocessen har Det Europæiske Råd indledt generelle overvejelser om EU's udvikling og politikker for at søge at finde passende svar på udfordringerne i tiden efter år 2000. EU vil således kunne tage hul på næste århundrede og gå i gang med udvidelsen på grundlag af en klar og sammenhængende vision.

Det Europæiske Råd har vedtaget en resolution om samordning af de økonomiske politikker, der sikrer, at forberedelserne til Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase afsluttes. Det har i øvrigt med tilfredshed fastslået, at planen for en EU-indsats på beskæftigelsesområdet nu er på plads.

Det Europæiske Råd indledte sit arbejde med en udveksling af synspunkter med Europa-Parlamentets formand, José María GIL-ROBLES, om de vigtigste af de emner, der skulle drøftes.

Der har også været et møde med stats- og regeringscheferne og udenrigsministrene fra de associerede lande i Central- og Østeuropa og Cypern. Mødet drejede sig hovedsagelig om starten af hele EU-udvidelsesprocessen.

DEN EUROPÆISKE UNIONS UDVIDELSE

1. Det Europæiske Råd i Luxembourg har truffet de afgørelser, der er nødvendige for at starte hele udvidelsesprocessen.
2. Målet for de kommende år er at sætte ansøgerlandene i stand til at tiltræde EU og at forberede denne på udvidelsen, så den kommer til at foregå under gode betingelser. Udvidelsen er en samlet og dynamisk proces, som omfatter alle, og som skal forløbe etapevis i hvert ansøgerlands eget tempo afhængigt af, hvor langt det er nået i sine forberedelser.
3. En nødvendig forudsætning for EU's udvidelse er en styrkelse og forbedring af den måde, institutionerne fungerer på, i overensstemmelse med Amsterdam-traktatens bestemmelser om institutionerne.

Europakonferencen

4. Det Europæiske Råd har besluttet at etablere en Europakonference for at samle Den Europæiske Unions medlemsstater og de europæiske lande, som ønsker at tiltræde, og som deler EU's interne og eksterne værdier og mål.
5. Konferencens medlemmer skal være fælles om en gensidig forpligtelse til fremme af fred, sikkerhed og godt naboskab og respekt for andre landes suverænitet, de grundlæggende principper for Den Europæiske Union, de ydre grænsers integritet og ukrænkelighed og principperne i folkeretten samt en fast beslutning om at bilægge territoriale tvister ved fredelige midler, navnlig via Den Internationale Domstol i Haag. Lande, der støtter disse principper og respekterer, at alle europæiske lande, der

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

opfylder de kriterier, der er fastsat for tiltrædelse af Den Europæiske Union, og som deler EU's ønske om at opbygge et Europa uden fortidens skillelinjer og vanskeligheder, vil blive indbudt til at deltage i konferencen.

6. De lande, der accepterer kriterierne, og som anerkender ovennævnte principper, vil blive indbudt til at deltage i denne konference. EU's tilbud retter sig i første omgang til Cypern, de central- og østeuropæiske ansøgerlande og Tyrkiet.
7. Europakonferencen skal være et multilateralt forum for politisk høring, som skal have til opgave at behandle spørgsmål af generel interesse for deltagerne med det formål at udvikle og intensivere deres samarbejde om udenrigs- og sikkerhedspolitik, om retlige og indre anliggender og på andre områder af fælles interesse, herunder navnlig økonomiske spørgsmål og regionalt samarbejde.
8. Konferencens formandskab varetages af det land, der har formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union. Efter indbydelse fra formandskabet holder konferencen møde en gang om året på stats- og regeringschefniveau og med deltagelse af Kommissionens formand, samt en gang om året på udenrigsministerniveau.
9. Konferencen holder sit første møde i marts 1998 i London.

Tiltrædelses- og forhandlingsprocessen

10. Det Europæiske Råd har gennemgået den nuværende situation i hvert af de elleve ansøgerlande på grundlag af Kommissionens udtalelser og rapporten fra Rådets formandskab. Det har i lyset af denne gennemgang besluttet at indlede en tiltrædelsesproces, som omfatter de ti central- og østeuropæiske ansøgerlande og Cypern. Denne tiltrædelsesproces er et led i gennemførelsen af artikel O i traktaten om Den Europæiske Union. Det Europæiske Råd minder om, at alle disse lande skal tiltræde Den Europæiske Union på grundlag af de samme kriterier, og at de deltager i tiltrædelsesprocessen på samme vilkår. Denne proces - der er dynamisk og omfatter alle - rummer de elementer, der er beskrevet nedenfor.

a. **Rammeordning**

11. Tiltrædelsesprocessen starter den 30. marts 1998 med et møde mellem udenrigsministrene fra de femten EU-medlemsstater, de ti central- og østeuropæiske ansøgerlande og Cypern, hvor der etableres en fælles rammeordning for disse ansøgerlande.
12. Udenrigsministrene fra de femten EU-medlemsstater holder efter behov møder med deres kolleger fra de ti central- og østeuropæiske ansøgerlande og Cypern. Det kan desuden, under hensyn til erfaringerne med den strukturerede dialog, komme på tale at afholde fagministermøder.

b. En styrket før-tiltrædelses-strategi

13. Formålet med en styrket før-tiltrædelses-strategi er at sætte alle de central- og østeuropæiske ansøgerlande i stand til på længere sigt at blive medlemmer af Den Europæiske Union og med henblik herpå at tilpasse sig gældende EU-ret mest muligt inden tiltrædelsen. I kraft af Europaaftalerne, der fortsat danner grundlaget for Den Europæiske Unions forbindelser med disse lande, er strategien centreret om tiltrædelsespartnerskaber og styrkelse af før-tiltrædelses-bistanden. Strategien ledsages af en analytisk gennemgang af gældende EU-ret for hvert enkelt ansøgerland for sig.

i) Tiltrædelsespartnerskaber

14. Tiltrædelsespartnerskabet er et nyt instrument, som udgør hovedaksen i den styrkede før-tiltrædelses-strategi, idet det danner en samlet ramme om alle former for bistand til ansøgerlandene i Central- og Østeuropa.

15. Denne samlede ramme skal for hvert ansøgerlands vedkommende give en detaljeret oversigt dels over de prioriteter, der skal følges i forbindelse med overtagelsen af gældende EU-ret, dels over de finansielle midler, især fra PHARE, der er til rådighed hertil. I den forbindelse vil de finansielle interventioner være knyttet til ansøgerlandenes fremskridt og mere specifikt til overholdelse af de fastlagte programmer for overtagelsen af gældende EU-ret.

16. Rådet træffer med enstemmighed afgørelse om princippet i etableringen af partnerskaber som et nøgleelement i før-tiltrædelses-strategien. På grundlag heraf skal det derefter med kvalificeret flertal senest den 15. marts 1998 træffe afgørelse om principperne, prioriteterne, de mellemliggende mål, de væsentlige tilpasninger og betingelserne for de enkelte partnerskaber. Når et væsentligt element for den videre før-tiltrædelses-bistand ikke er til stede i et ansøgerland, træffer Rådet passende foranstaltninger efter samme fremgangsmåde.

ii) Styrkelse af før-tiltrædelses-bistanden

17. Før-tiltrædelses-bistanden vil blive betydeligt forhøjet og skal som supplement til PHARE-programmet, der allerede er omstillet til de prioriteter, der er fastlagt i forbindelse med tiltrædelsen, fra år 2000 omfatte landbrugsstøtte og et strukturinstrument til fordel for foranstaltninger, der svarer til samhørighedsfondens foranstaltninger.

Ved fordelingen af bistanden vil den finansielle støtte til de lande, der er med i udvidelsesprocessen, blive ydet efter ligebehandlingsprincippet uafhængigt af tiltrædelsestidspunktet og under særlig hensyntagen til de lande, hvor behovet er størst. Det Europæiske Råd ser i den forbindelse positivt på den indhentningsfond, som Kommissionen påtænker at oprette.

18. Uden at det berører de afgørelser, der skal træffes om de finansielle overslag for 2000-2006, skal PHARE-programmet orienteres mod den kommende tiltrædelse, idet der skal fastsættes to prioriterede mål, nemlig institutionsopbygningen, herunder de retlige aspekter (ca. 30% af bevillingsrammen), og investeringerne i forbindelse med overtagelsen og gennemførelsen af gældende EU-ret (ca. 70%).

19. Visse fællesskabsprogrammer (som f.eks. inden for uddannelse, erhvervsuddannelse og forskning) skal åbnes for ansøgerlandene, så de kan gøre sig bekendt med EU's politikker og arbejdsmetoder. Der skal træffes afgørelse om en sådan deltagelse i hvert enkelt tilfælde, idet hvert ansøgerland selv skal yde et finansielt bidrag, som gradvis vil blive forhøjet. En del af finansieringen af ansøgerlandenes nationale bidrag kan efter behov fortsat finansieres over PHARE. Denne finansiering bør højst udgøre 10% af PHARE-bevillingen, ud over deltagelsen i rammeprogrammet for forskning og udvikling.

20. Ansøgerlandene bør med hensyn til de punkter, som vedrører dem, kunne deltage som observatører i de udvalg, som har til opgave at følge de programmer op, som de bidrager til finansielt, efter præcise retningslinjer, som er tilpasset det enkelte tilfælde.

21. Ansøgerlandene kan deltage i fællesskabsagenturer, hvilket der skal træffes afgørelse om i hvert enkelt tilfælde.

22. Den særlige før-tiltrædelses-strategi for Cypern skal baseres på:
 - deltagelse i visse målrettede aktioner, specielt inden for institutionsopbygningen, herunder de retlige aspekter, samt på området retlige og indre anliggender;

 - deltagelse i visse fællesskabsprogrammer og -agenturer (efter samme fremgangsmåde som for de øvrige ansøgerlande);

 - anvendelse af den tekniske bistand, der ydes af TAIEX (Technical Assistance Information Exchange Office).

c. Kommissionens udtalelser og tiltrædelsesforhandlingerne

23. Kommissionens udtalelser om ansøgerlandene giver en god helhedsanalyse af situationen i hvert enkelt ansøgerland på baggrund af de tiltrædelseskriterier, der blev fastlagt af Det Europæiske Råd i København. Perspektivet om tiltrædelse udgør et enestående incitament for ansøgerne til at fremskynde iværksættelsen af politikker, der er i overensstemmelse med gældende EU-ret. Omskrivning af gældende EU-ret til national lovgivning er en nødvendig, men ikke tilstrækkelig betingelse, da det også bør sikres, at den anvendes i praksis.
24. Det Europæiske Råd har understreget den forbindelse, der er mellem den løbende forbedring af ansøgerlandenes standarder inden for sektorpolitikkerne, herunder navnlig det indre marked og de tilknyttede politikker, og det forhold, at fællesskabspolitikkerne kommer til at fungere hensigtsmæssigt efter tiltrædelsen.
25. Overholdelsen af de politiske kriterier, der blev fastlagt i København, er en forudsætning for overhovedet at indlede tiltrædelsesforhandlinger. De økonomiske kriterier og evnen til at påtage sig de forpligtelser, der følger af tiltrædelsen, er blevet bedømt og skal bedømmes på en fremadrettet og dynamisk måde.
26. Beslutningen om at indlede forhandlinger indebærer ikke, at disse afsluttes samtidig. Deres afslutning og de forskellige ansøgerlandes efterfølgende tiltrædelse afhænger af, om de hver især overholder Københavnskriterierne, og af EU's evne til at optage nye medlemmer.

27. Det Europæiske Råd har besluttet at indkalde til bilaterale mellemstatslige konferencer i foråret 1998 for at påbegynde forhandlingerne med Cypern, Ungarn, Polen, Estland, Den Tjekkiske Republik og Slovenien om betingelserne for deres optagelse i EU og de tilpasninger af traktaterne, som denne optagelse medfører. Disse forhandlinger baseres på den generelle forhandlingsramme, som Rådet tog til efterretning den 8. december 1997.

Parallelt hermed vil forberedelserne til forhandlingerne med Rumænien, Slovakiet, Letland, Litauen og Bulgarien blive fremskyndet, især gennem en analytisk undersøgelse af gældende EU-ret. Disse forberedelser kan også tages op på bilaterale møder på ministerplan med EU-medlemsstaterne.

28. Cyperns tiltrædelse skal komme alle befolkningsgrupperne til gode og medvirke til at skabe fred og forsoning mellem borgerne. Tiltrædelsesforhandlingerne skal bidrage positivt til at finde en politisk løsning på det cypriotiske problem gennem forhandlinger i FN-regi, som skal videreføres med henblik på oprettelse af en føderation bestående to samfund og to zoner. Det Europæiske Råd anmoder i denne forbindelse om, at den cypriotiske regerings vilje til at inddrage repræsentanter for det tyrkisk-cypriotiske samfund i tiltrædelsesforhandlingsdelegationen føres ud i livet. Formandskabet og Kommissionen vil indlede de nødvendige kontakter for, at denne anmodning efterkommes.

d. Overvågningsprocedure

29. Kommissionen udarbejder regelmæssigt, og første gang allerede ved udgangen af 1998, rapporter til Rådet, eventuelt ledsaget af henstillinger med henblik på indledning af bilaterale mellemstatslige konferencer, for hvert enkelt ansøgerland i Central- og Østeuropa om undersøgelsen af de fremskridt, der gøres i de enkelte lande med henblik på tiltrædelse, under hensyn til Københavnskriterierne og særlig til, hvor hurtigt overtagelsen af gældende EU-ret foregår. Inden for rammerne af organerne under Europaaftalerne gøres der, forud for udarbejdelsen af disse rapporter, sammen med de enkelte ansøgerlande status over gennemførelsen af tiltrædelsespartnerskaberne og over, hvor stor en del af gældende EU-ret der er blevet overtaget. Kommissionens rapporter skal tjene som grundlag, når Rådet skal træffe de nødvendige beslutninger om tiltrædelsesforhandlingernes forløb eller om, hvorvidt de skal udvides til at omfatte andre ansøgere. I den forbindelse vil Kommissionen fortsat følge den metode, der er fastlagt i Agenda 2000, når den vurderer ansøgerlandenes evne til at opfylde de økonomiske kriterier og påtage sig de forpligtelser, der følger af tiltrædelsen.
30. Vurderingen af de fremskridt, ansøgerlandene har gjort, bør ske på en dynamisk måde ved, at Kommissionen regelmæssigt forelægger Rådet rapporter.

En europæisk strategi for Tyrkiet

31. Det Europæiske Råd bekræfter, at Tyrkiet vil kunne tiltræde Den Europæiske Union. Landet vil blive bedømt på grundlag af samme kriterier som de øvrige ansøgerlande. Da de politiske og økonomiske betingelser for indledning af tiltrædelsesforhandlingerne ikke er til stede, finder Det Europæiske Råd, at det er vigtigt at få fastlagt en strategi for at forberede Tyrkiet på tiltrædelse ved at tilnærme det til Den Europæiske Union på alle områder.

32. Denne strategi bør bestå i

- udvikling af mulighederne i Ankara-aftalen,
- udbygning af toldunionen,
- gennemførelse af det finansielle samarbejde,
- indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne og overtagelse af gældende EU-ret og
- deltagelse, efter afgørelser, der træffes i hvert enkelt tilfælde, i visse programmer og agenturer i analogi med den ordning, som er omhandlet i punkt 19 og 21.

33. Strategien tages op til fornyet overvejelse af associeringsrådet, især på grundlag af artikel 28 i associeringsaftalen, på baggrund af Københavnskriterierne og Rådets fælles holdning af 29. april 1997.

34. Desuden vil deltagelsen i Europakonferencen gøre det muligt for Den Europæiske Unions medlemsstater og Tyrkiet at udbygge dialogen og samarbejdet på områder af fælles interesse.

35. Det Europæiske Råd minder om, at styrkelsen af Tyrkiets forbindelser med Den Europæiske Union også afhænger af fortsættelsen af de politiske og økonomiske reformer, som landet har indledt, og navnlig af, at normer og praksis på menneskeret-tighedsområdet bringes på linje med Den Europæiske Unions normer og praksis, at mindretal respekteres og beskyttes, at der etableres tilfredsstillende og stabile forbindelser mellem Grækenland og Tyrkiet, at tvister bilægges, navnlig ad rettens vej, især via Den Internationale Domstol, samt at der ydes støtte til forhandlingerne i FN's regi med henblik på at nå til en politisk løsning for Cypern på grundlag af resolutioner fra De Forenede Nationers Sikkerhedsråd om spørgsmålet.

36. Det Europæiske Råd tilslutter sig de retningslinjer, der blev fastlagt på samlingen i Rådet (almindelige anliggender) den 24. november 1997 om de fremtidige forbindelser mellem EU og Tyrkiet, og opfordrer Kommissionen til at fremsætte passende forslag.

UDVIKLINGEN AF EU'S POLITIKKER: AGENDA 2000

37. Det Europæiske Råd har med interesse gjort sig bekendt med Kommissionens meddelelse om Agenda 2000, der vedrører udviklingen af EU's politikker og den fremtidige finansielle ramme. Det bekræfter behovet for inden udvidelsen at sikre, at EU kan tage disse udfordringer op på de bedst mulige betingelser, idet den foretager de tilpasninger af sine politikker og deres finansiering, som anses for nødvendige under hensyn til, at det er absolut nødvendigt med en finansiell ramme for EU's politikker. Kravet om budgetdisciplin og udgiftseffektivitet skal spille en afgørende rolle i EU, ligesom det er tilfældet i medlemsstaterne.
38. Det Europæiske Råd finder, at Kommissionens forslag i Agenda 2000 er et godt arbejdsgrundlag for de videre forhandlinger med henblik på en aftale om EU's politikker og den finansielle ramme. Det opfordrer Kommissionen til at fremlægge forslag om alle disse spørgsmål snarest muligt på baggrund af de indledende drøftelser og de foreliggende retningslinjer. Det Europæiske Råd noterer sig, at Kommissionen senest i efteråret 1998 agter at fremlægge sin rapport om, hvordan ordningen med egne indtægter fungerer.
39. Af hensyn til gennemsigtigheden er det vigtigt ved forelæggelsen og gennemførelsen af den fremtidige finansielle ramme at sondre klart mellem de udgifter, der vedrører EU i den nuværende sammensætning, og dem, der kan henføres til de fremtidige medlemmer som før-tiltrædelses- eller tiltrædelsesstøtte.

DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK

40. Det Europæiske Råd har noteret sig resultatet af drøftelserne i Rådet (landbrug). EU er besluttet på fortsat at udvikle den nuværende model for det europæiske landbrug, idet den bestræber sig på at styrke den interne og eksterne konkurrenceevne. Det europæiske landbrug skal i sin egenskab af økonomisk sektor være multifunktionelt, bæredygtigt, konkurrencedygtigt og fordelt på hele det europæiske område, herunder i regioner med særlige vanskeligheder. Den reformproces, der blev indledt i 1992, bør fortsættes, udbygges, tilpasses og suppleres, idet den udvides til også at omfatte produkter fra Middelhavsområdet. Reformen bør føre frem til løsninger, der er økonomisk sunde og levedygtige og socialt acceptable, og som åbner mulighed for, at der kan sikres rimelige indkomster samt en passende balance mellem produktionssektorer, producenter og regioner samtidig med, at konkurrenceforvridning undgås. Der træffes afgørelse om de finansielle midler, der er nødvendige for gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik, på grundlag af landbrugsretningslinjerne.

DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION

41. Det Europæiske Råd konstaterer med tilfredshed, at den væsentligste del af de bestemmelser, der er nødvendige for overgangen til den fælles valuta, nu er på plads takket være det bidrag, som Rådet, Kommissionen, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Monetære Institut har ydet:
- Stabilitets- og vækstpagten og retsakterne om euroens juridiske status er blevet godkendt af Rådet. Det er i denne forbindelse blevet besluttet, at eurosedlerne og -mønterne introduceres fra den 1. januar 2002.
 - Rådet har i en fælles holdning fastlagt euromønternes pålydende værdier og deres tekniske specifikationer.
 - Rådet og Europa-Parlamentet har fastlagt tidsplanen og de praktiske bestemmelser for udarbejdelsen af afgørelserne vedrørende bekræftelsen af de medlemsstater, der opfylder de nødvendige betingelser, samt for udnævnelsen af formanden og næstformanden for samt medlemmerne af Den Europæiske Centralbanks direktion. I denne forbindelse fremlægger Kommissionen og Det Europæiske Monetære Institut deres konvergensrapporter inden udgangen af marts, og medlemsstaterne er blevet opfordret til at offentliggøre de nødvendige finansielle statistikker i sidste uge af februar, samtidig med at de meddeles Kommissionen.
 - De bilaterale valutakurser, der skal anvendes for at fastlægge euroens omregningskurser, meddeles den 3. maj 1998 for de staters vedkommende, der deltager i euroen fra begyndelsen.
42. Det Europæiske Råd anmoder om, at man på alle niveauer fremskynder de sidste praktiske forberedelser, der skal være afsluttet inden maj 1998, vedrørende iværksættelsen af tredje fase af ØMU'en.

43. Det Europæiske Råd noterer sig Rådets rapport om forberedelserne til Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase. Denne rapport omhandler principperne og reglerne for øget økonomisk samordning mellem de medlemsstater, der har indført den fælles valuta, og mellem disse medlemsstater og dem, der endnu ikke er i stand til at deltage i euroen.

44. I medfør af traktaten er ØKOFIN-Rådet det centrale organ for samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker og har beføjelse til at handle inden for de relevante områder. Specielt er ØKOFIN-Rådet det eneste organ, der har beføjelse til at udforme og vedtage de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, der er det vigtigste instrument til økonomisk samordning.

ØKOFIN-Rådet som det afgørende organ i centrum for den økonomiske samordnings- og beslutningsproces virkeliggør Fællesskabets enhed og sammenhængskraft.

Ministrene fra de stater, der deltager i euro-området, kan mødes uformelt for at drøfte spørgsmål vedrørende det fælles specifikke ansvar, som de har for den fælles valuta. Kommissionen og, hvor det er relevant, Den Europæiske Centralbank indbydes til at deltage i møderne.

Hver gang der er tale om spørgsmål af fælles interesse, drøftes disse af alle medlemsstaternes ministre.

I alle tilfælde, hvor der skal træffes en afgørelse, skal denne træffes af ØKOFIN-Rådet efter traktatens procedurer.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

45. Hvad angår gennemførelsen af bestemmelserne om valutakurspolitikken vil der kun under ekstraordinære omstændigheder blive opstillet overordnede retningslinjer for valutakurspolitikken over for en eller flere ikke-fællesskabsvalutaer på baggrund af de principper og politikker, der er fastsat i traktaten.
46. Rådet og Den Europæiske Centralbank udfører deres opgaver med hensyn til at repræsentere Fællesskabet på internationalt plan på en effektiv måde og under overholdelse af den kompetencefordeling, der er fastsat i traktaten. Kommissionen tilknyttes repræsentationen udadtil i det omfang, det er nødvendigt for, at den kan udføre den rolle, som tildeles den i traktatens bestemmelser.
47. Tilrettelæggelsen af en løbende og frugtbar dialog mellem Rådet og Den Europæiske Centralbank under overholdelse af dennes uafhængighed er et vigtigt element for at få Den Økonomiske og Monetære Union til at fungere tilfredsstillende.
48. Det Europæiske Råd har vedtaget en resolution, hvori de vigtigste elementer i ovennævnte rapport er medtaget (jf. bilag 1).

BESKÆFTIGELSE

49. Efter den afgørelse, som Det Europæiske Råd traf på det ekstraordinære møde om beskæftigelse den 20.-21. november 1997 i Luxembourg, om, at der i praksis kan ske fremskyndet anvendelse fra 1998 af bestemmelserne i traktatens kommende artikel 128 om samordning af medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, konstaterer Det Europæiske Råd med tilfredshed, at planen for en EU-aktion til fremme af beskæftigelsen nu er på plads, og at Rådet (arbejds- og socialministrene) den 15. december 1997 vedtager retningslinjerne for 1998.

DET INDRE MARKED

50. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med de fremskridt, der siden Det Europæiske Råds møde i Amsterdam er gjort med gennemførelsen af handlingsplanen for det indre marked, og bekræfter på ny, at gennemførelse og stabilisering af det indre marked i væsentlig grad bidrager til at styrke konkurrenceevnen og den økonomiske vækst og til at skabe beskæftigelse i Den Europæiske Union.
51. I det luxembourgske, britiske og østrigske formandskabs fælles arbejdsprogram lægges der særlig vægt på iværksættelse og opfølgning af lovgivningen om det indre marked - og Kommissionen har fremlagt sin første resultattavle på dette område. Der er for nylig blevet opnået politisk enighed om flere af de prioriterede spørgsmål (retsbeskyttelse af bioteknologiske opfindelser, gennemsigtighed i informations-samfundets tjenesteydelser og liberalisering af gasmarkedet). Andre er endnu ikke færdigbehandlet (det europæiske selskab, mønstre og modeller osv.). De vigtige konklusioner om skattepolitik, som Rådet for nylig er nået til enighed om, vil også bidrage til at mindske de forvridninger, der endnu gør sig gældende på det indre marked. Det Europæiske Råd opfordrer Rådet til at arbejde aktivt videre på at gennemføre handlingsplanens retningslinjer inden for den fastsatte frist med det formål at styrke det indre markeds regelsæt og omsætningen heraf til økonomisk praksis.
52. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen har fulgt anmodningen fra Det Europæiske Råd i Amsterdam om at undersøge, hvorledes man effektivt sikrer frie varebevægelser, og det opfordrer Rådet og Parlamentet til hurtigt at behandle dette forslag.

WTO: FINANSIELLE TJENESTEYDELSER

53. Det Europæiske Råd glæder sig over den vellykkede afslutning af Verdenshandelsorganisationens forhandlinger om finansielle tjenesteydelser i Genève, hvorved interimsaftalen fra 1995 bliver erstattet med en substantiel og permanent aftale. Det Europæiske Råd er af den opfattelse, at det er af afgørende betydning, at EU yderligere fremskynder den liberaliseringsproces, der blev indledt med den positive afslutning af disse forhandlinger, og fortsat tager initiativer med henblik på markedsåbning her ved indgangen til det nye årtusind, bl.a. i forbindelse med forberedelserne til WTO-ministermødet i maj 1998.

DATAPROBLEMET I FORBINDELSE MED ÅRHUNDREDESKIFTET

54. Det Europæiske Råd ser positivt på, at Kommissionen har til hensigt at fremlægge en rapport om de problemer, som overgangen til år 2000 giver anledning til på edb-området, og anmoder det kommende formandskab om at give opfølgningen heraf høj prioritet.

MILJØ OG SUNDHED

Klimaændringer

55. Det Europæiske Råd har gjort sig bekendt med, at der i Kyoto netop er opnået enighed om en protokol til De Forenede Nationers konvention om klimaændringer, der indeholder betydelige tilsagn fra alle industrilandenenes side om at foretage reduktioner af drivhusgasemissionerne på over 5%. Det Europæiske Råd finder, at dette resultat udgør et første skridt, som fremover bør følges op af yderligere fremskridt.
56. Det Europæiske Råd understreger sin overbevisning om, at miljøbeskyttelseskravene, som det også kommer til udtryk i traktatens kommende artikel 6, skal integreres i Fællesskabets politikker og aktioner, især for at fremme en bæredygtig udvikling. Det opfordrer derfor Kommissionen til inden mødet i juni 1998 at forelægge det en strategi for, hvordan dette mål kan nås.

Levnedsmiddelsikkerhed

57. Levnedsmiddelsikkerheden er mere end nogensinde i søgelyset hos borgerne, og der må gøres alt for at genskabe disses tillid, der især er blevet sat på prøve i forbindelse med BSE-krisen. På denne baggrund har Det Europæiske Råd godkendt erklæringen i bilag 2.

Sundhed

58. Det Europæiske Råd anmoder Kommissionen om at undersøge de nærmere betingelser for oprettelsen af en terapeutisk solidaritetsfond i UNAIDS' regi til bekæmpelse af AIDS i udviklingslandene.

RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

59. Det Europæiske Råd har gjort sig bekendt med den seneste rapport om aktiviteterne på området retlige og indre anliggender og understreger de fremskridt, der er gjort i det sidste halvår. Det glæder sig over, at den såkaldte Napoli II-konvention om gensidig bistand og samarbejde mellem toldmyndighederne undertegnes om få dage.
60. Det Europæiske Råd udtrykker også tilfredshed med den politiske enighed, der er opnået om de vigtigste elementer i udkastet til konvention om retternes kompetence samt om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager (Bruxelles II-konventionen); denne konvention vil komme til at spille en vigtig rolle i EU-borgernes liv. Det Europæiske Råd anmoder om, at arbejdet med dette udkast afsluttes under det britiske formandskab.
61. Blandt de øvrige fremskridt, der er gjort, konstaterer det med tilfredshed, at de første konkrete foranstaltninger til gennemførelse af handlingsplanen til bekæmpelse af organiseret kriminalitet er vedtaget. Det opfordrer Rådet til aktivt at fortsætte gennemførelsen af denne plan, som Det Europæiske Råd godkendte i Amsterdam. I denne forbindelse er der gjort betydelige fremskridt med udkastet til fælles aktion om at gøre det strafbart at deltage i en kriminel organisation i EU-medlemsstaterne og udkastet til fælles aktion om oprettelse af et europæisk retligt netværk; det opfordrer Rådet til at vedtage disse to instrumenter inden udgangen af marts 1998.
62. Det Europæiske Råd bekræfter i denne forbindelse på ny Europols rolle som et privilegeret instrument i politisamarbejdet, navnlig i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet. Samtidig med, at det erkender, at der er gjort fremskridt med oprettelsen af Europol, beklager det, at konventionens ikrafttræden er blevet udsat i flere måneder, fordi flere medlemsstater endnu ikke har afsluttet ratifikationsprocessen.

63. I rapporten om iværksættelsen af programmet for narkotikabekæmpelse gøres der status over de fremskridt, der er gjort med hensyn til harmoniseringen af lovgivninger og praksis, bekæmpelsen af syntetisk narkotika og internationalt samarbejde. I denne forbindelse er der sket betydelige fremskridt med iværksættelsen af samarbejds-mekanismen mellem EU og Latinamerika, herunder Caribien. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med det forberedende arbejde, der er gjort med henblik på at iværksætte projekter til bekæmpelse af transit og produktion af narkotika i Centralasi-en og til etablering af et flerårigt handlingsprogram for samarbejdet med Rusland og NIS på dette område.
64. Den situation, der er opstået som følge af den massive tilstrømning af indvandrere fra bl.a. Irak, giver anledning til bekymring. Rådet bør hurtigt udarbejde og iværksætte en handlingsplan, der kan løse dette problem.
65. Det Europæiske Råd understreger betydningen af de initiativer, der er udviklet inden for rammerne af Det Europæiske År mod Racisme og Fremmedhad til fremme af et mere retfærdigt og mere tolerant samfund, og glæder sig over, at Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad snart indleder sit arbejde.
66. Det Europæiske Råd opfordrer endelig Rådet til at fortsætte sine bestræbelser med henblik på integration af Schengen-reglerne, herunder fastlæggelse af retsgrundlaget for reglerne og forhandling af de aftaler, der skal indgås med Island og Norge. Det minder om, at dette arbejde skal være afsluttet rettidigt, således at disse bestemmel-ser kan anvendes effektivt straks fra Amsterdam-traktatens ikrafttræden.

REGIONALT SAMARBEJDE I EUROPA

67. Det regionale samarbejde spiller en meget vigtig rolle for stabiliteten og velstanden i Europa. Det Europæiske Råd noterer sig med tilfredshed de rapporter, som Kommissionen i henhold til det tilsagn, den gav på Det Europæiske Råds møde i Dublin, har fremlagt om det regionale samarbejde bl.a. i Sortehavsområdet, i Centraleuropa og i Sydøsteuropa. Det noterer sig den positive udvikling i Østersøområdet (Østersørådet) og i det arktiske område omkring Barentshavet. Det opfordrer Rådet til at gennemgå disse rapporter.
68. Det Europæiske Råd noterer sig Finlands forslag om en nordisk dimension i EU's politikker og anmoder Kommissionen om at forelægge en foreløbig rapport herom på et kommende møde i Det Europæiske Råd i 1998.

50-ÅRS DAGEN FOR MENNESKERETTIGHEDSERKLÆRINGEN

69. Det Europæiske Råd har vedtaget den erklæring, som er gengivet i bilag 3.

FREDSPROCESSEN I MELLEMØSTEN

70. Det Europæiske Råd har taget udviklingen i fredsprocessen i Mellemøsten op til fornyet behandling på baggrund af resultaterne af udenrigsministrenes uformelle møde i Mondorf den 25.-26. oktober, rådsformandens besøg i området den 10.-14. november og en rapport til Rådet fra EU's særlige udsending.
71. Det Europæiske Råd har tilkendegivet, at det fortsat er dybt bekymret over de manglende fremskridt med hensyn til at opfylde samtlige forpligtelser i henhold til de israelsk-palæstinensiske interimsaftaler mellem israelere og palæstinensere og Hebronprotokollen, samt over det fortsatte dødvande i det syriske og det libanesiske forhandlingsspor.
72. Det Europæiske Råd har på ny bekræftet den opfordring til fred i Mellemøsten, som blev fremsat den 16.-17. juni 1997 i Amsterdam, og har mindet om sin erklæring af 21. juni 1996 i Firenze. Det opfordrer indtrængende alle parter til at opfylde deres forpligtelser i henhold til foreliggende aftaler og til at leve op til deres ansvar for på ny at sætte gang i fredsprocessen og beskytte denne mod yderligere tilbageskridt, samt at forny forhandlingerne i en atmosfære af gensidig tillid med henblik på inden udgangen af århundredet at opnå en retfærdig, varig og samlet fred i Mellemøsten.
73. Det har givet udtryk for tilfredshed med den særlige udsendings indsats og opfordret ham til at videreføre sine bestræbelser til støtte for fredsprocessen i Mellemøsten.
74. Det har godkendt nedenstående retningslinjer for en EU-politik, der tager sigte på at befordre fremskridt og genoprette tilliden mellem parterne.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997a. **Det palæstinensiske forhandlingsspor**

Foranstaltninger på kort sigt

75. Den Europæiske Union vil fortsat lægge hele sin politiske og moralske vægt bag bestræbelserne på at sikre, at bestemmelserne i de aftaler, der allerede er indgået, gennemføres fuldt ud på gensidigt grundlag af både israelere og palæstinensere.
76. Det Europæiske Råd har understreget, at der er et påtrængende behov for, at alle parter opfylder tidligere indgåede forpligtelser, navnlig med hensyn til troværdige og væsentlige omgrupperinger. Det har ligeledes erindret om betydningen af at undgå negativt virkende ensidige aktioner, f.eks. med hensyn til bosættelser og Jerusalem. I den forbindelse ser det med tilfredshed på det arbejde, der allerede er gjort for at sikre hurtig vedtagelse af den adfærdskodeks, som EU har foreslået.
77. Det Europæiske Råd har erindret om, at EU lægger vægt på bekæmpelse af terrorisme overalt, hvor den forekommer, og uanset motiverne herfor. I denne forbindelse understreger det ligeledes betydningen af samarbejde mellem israelere og palæstinensere på sikkerhedsområdet. Dette samarbejde bør styrkes og må under ingen omstændigheder få lov til at bryde sammen. Det har endvidere erindret om EU's forslag om et stående sikkerhedsudvalg som et middel til at institutionalisere det fælles sikkerhedssamarbejde og om dens antiterrorismeprogram som led i bistanden til Den Palæstinensiske Myndighed.
78. Disse skridt vil medvirke til at genoprette den atmosfære af partnerskab og gensidig tillid, der er nødvendig for gennemførelsen af interimsaftalerne og Hebron-protokollen, samt for genoptagelsen af samtalerne om en endelig status. De tager sigte på at forhindre, at forhandlingerne bryder sammen, og på at beskytte fredsprocessen mod negative påvirkninger.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

79. Det Europæiske Råd har understreget behovet for at få afsluttet forhandlingerne i de ni udvalg, der er nedsat ved interimsaftalerne. Lufthavnen og havnen i Gaza samt spørgsmålet om sikker passage er emner, der er særlig hastende og relevante, og som er genstand for væsentlige finansielle bidrag fra EU.
80. Det Europæiske Råd har understreget, at EU er en væsentlig økonomisk partner for både Israel og Den Palæstinensiske Myndighed samt den største finansielle donor til Den Palæstinensiske Myndighed. Økonomisk udvikling er en væsentlig forudsætning for politisk stabilitet. Det har bekræftet sin vilje til, bl.a. gennem den fælles dialog med Israel, at arbejde for at fjerne hindringer for en palæstinensisk økonomisk udvikling og til at fremme fri bevægelighed for personer og varer. Det har endvidere understreget behovet for, at interimsaftalen mellem EF og PLO gennemføres fuldstændigt. EU vil også forbedre støtten til de palæstinensiske institutioner i Østjerusalem.
81. Det Europæiske Råd har fremhævet betydningen af "people-to-people-programmer" som et væsentligt middel til at styrke dialogen og genoprette den gensidige tillid mellem parterne i det civile samfund.
82. EU vil også fortsat nøje følge udviklingen på stedet ved hjælp af de instrumenter, det selv råder over til at overvåge menneskerettighederne, Jerusalem og bosættelserne.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

Foranstaltninger på mellemlang sigt

83. Det Europæiske Råd har tilkendegivet, at EU er parat til at bidrage til forhandlingerne om en endelig status ved at fremsætte specifikke forslag over for parterne om beslægtede emner, herunder en mulig oprettelse af en palæstinensisk stat, ordninger vedrørende grænser og sikkerhed, bosættelser, flygtninge, Jerusalem og vandressourcer.
84. Det har også anmodet om en revision af EU's finansielle støtte til fredsprocessen med det formål at sikre større effektivitet med hensyn til at nå målene for fredsprocessen.
85. Det lægger afgørende vægt på en genoplivning af regionalt, økonomisk samarbejde som et middel til fremme af social og økonomisk udvikling og til at skabe et sundt klima for fredelige forbindelser.
- b. Det syriske og det libanesiske forhandlingsspor
86. Det Europæiske Råd har bekræftet den betydning, som EU tillægger det, at forhandlingerne i det syriske og libanesiske spor atter kommer i gang. EU ønsker at få genskabt en samlet proces på basis af "land for fred" og kræver fuld implementering af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 242, 338 og 425.
- c. Samarbejde med USA og andre parter
87. Det Europæiske Råd støtter kraftigt USA's bestræbelser på at genoplive fredsprocessen og har givet udtryk for EU's vilje til at arbejde tæt sammen med USA og til at opretholde en tæt kontakt med Rusland og de regionale parter.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

BILAG TIL FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

DET EUROPÆISKE RÅDS RESOLUTION OM SAMORDNING AF DEN ØKONOMISKE POLITIK I ØMU'ENS TREDJE FASE OG OM TRAKTATENS ARTIKEL 109 OG 109 B (BILAG 1)

ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE RÅD OM LEVNEDSMIDDELSIKKERHED (BILAG 2)

ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE RÅD I ANLEDNING AF 50-ÅRET FOR VERDENS-ERKLÆRINGEN OM MENNESKERETTIGHEDER (BILAG 3)

LISTE OVER DE RAPPORTER, DER ER FORELAGT DET EUROPÆISKE RÅD (BILAG 4)

**DET EUROPÆISKE RÅDS RESOLUTION
OM SAMORDNINGEN AF DEN ØKONOMISKE POLITIK
I ØMU'ENS TREDJE FASE
OG OM TRAKTATENS ARTIKEL 109 OG 109 B**

Det Europæiske Råd, som er samlet i Luxembourg den 13. december 1997,

som minder om konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Amsterdam, især om forbedring af de økonomiske samordningsprocesser og om, hvordan man effektivt kan gennemføre traktatens artikel 109 og 109 B,

resolutionen fra Det Europæiske Råd i Amsterdam om stabilitets- og vækstpagten og

resolutionen fra Det Europæiske Råd i Amsterdam om vækst og beskæftigelse, og

som minder om konklusionerne fra sit møde i Luxembourg, hvor det godkendte Rådets rapport af 1. december 1997,

har besluttet følgende:

I. Samordningen af den økonomiske politik i ØMU'ens tredje fase

1. Den Økonomiske og Monetære Union vil knytte økonomierne i de medlemsstater, der deltager i euro-området, tættere sammen. De får fælles pengepolitik og fælles valuta. Der vil sandsynligvis blive større konvergens i deres konjunkturudvikling. Ansvar for den økonomiske politik og lønfastsættelsen vil dog fortsat ligge hos medlemsstaterne med forbehold af bestemmelserne i artikel 104 C og stabilitets- og vækstpagten. I det omfang den økonomiske udvikling i medlemsstaterne indvirker på inflationsudsigterne i euro-området, vil det påvirke valutaforholdene i dette område. Dette er hovedårsagen til, at overgangen til en fælles valuta vil kræve øget overvågning fra Fællesskabets side og bedre samordning af de økonomiske politikker blandt euro-medlemsstaterne.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

2. Der vil også være en stærk indbyrdes økonomisk og monetær afhængighed i forhold til de ikke-deltagende medlemsstater, eftersom de alle er med i det indre marked. Nødvendigheden af at sikre større konvergens og et velfungerende indre marked kræver derfor, at alle medlemsstaterne indgår i samordningen af de økonomiske politikker. Tilmed vil den indbyrdes afhængighed blive specielt stærk, hvis ikke-euro-medlemsstater deltager i den nye valutakursmekanisme, hvilket lande med dispensation forventes at ville gøre.

3. I forbindelse med en øget samordning af den økonomiske politik må opmærksomheden fuldt ud rettes mod de nationale økonomiske udviklinger og politikker, som vil kunne påvirke de monetære og finansielle forhold i hele euro-området eller det indre markeds funktion. Dette omfatter:
 - en nøje overvågning af såvel den makroøkonomiske udvikling i medlemsstaterne for at sikre varig konvergens som af eurokursudviklingen,
 - overvågning af budgetstillinger og -politikker i overensstemmelse med traktaten og stabilitets- og vækstpagten,
 - overvågning af medlemsstaternes strukturpolitikker på arbejdsmarkedet og markederne for varer og tjenesteydelser samt af omkostnings- og pristendenser, især for så vidt de påvirker mulighederne for at opnå en bæredygtig og ikke-inflationær vækst og jobskabelse, og
 - fremme af skattereformer for at øge effektiviteten og modvirke skadelig konkurrence på skatteområdet.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

Man må i forbindelse med en øget samordning af den økonomiske politik overholde traktatens nærhedsprincip, respektere medlemsstaternes regeringers rettigheder i forbindelse med fastlæggelsen af deres struktur- og budgetpolitikker, med forbehold af bestemmelserne i traktaten og stabilitets- og vækstpagten, respektere Det Europæiske System af Centralbankers uafhængighed med hensyn til at forfølge hovedmålsætningen om prisstabilitet og respektere ØKOFIN-Rådets rolle som det centrale besluttende organ for den økonomiske samordning samt de nationale traditioner og arbejdsmarkedets parter beføjelser og ansvar i forbindelse med løndannelsesprocessen.

4. For at sikre en velfungerende ØMU må Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne anvende traktatens instrumenter til samordning af den økonomiske politik fuldt ud og effektivt.

Med henblik herpå bør de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, der vedtages i henhold til artikel 103, stk. 2, udvikles til et effektivt instrument til sikring af varig konvergens mellem medlemsstaterne. De bør give mere konkrete og landspecifikke retningslinjer og fokusere mere på foranstaltninger med sigte på at forbedre medlemsstaternes vækspotentiale og derigennem øge beskæftigelsen. Der bør derfor fremover i de overordnede retningslinjer lægges mere vægt på at forbedre konkurrenceevnen, arbejdsmarkedets og markederne for varer og tjenesteydelsers effektivitet, uddannelse og erhvervsuddannelse og på at gøre skattesystemer og sociale trykkehedsystemer mere beskæftigelsesvenlige.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

Man må i forbindelse med en øget samordning følge, om der er overensstemmelse mellem de nationale økonomiske politikker og deres gennemførelse og de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik samt ØMU'ens rette virkemåde. De økonomiske politikker og udviklinger i hver enkelt medlemsstat og i Fællesskabet skal overvåges inden for rammerne af den multilaterale overvågning i henhold til artikel 103, stk. 3. Der skal lægges særlig vægt på varsling, ikke kun om truende budgetstillinger i henhold til stabilitets- og vækstpagten, men også om andre udviklinger, som, hvis de får lov til at fortsætte, vil kunne true stabiliteten, konkurrenceevnen og den fremtidige jobskabelse. Med henblik herpå forventes Rådet at være mere rede til at fremsætte de nødvendige henstillinger til en medlemsstat i henhold til artikel 103, stk. 4, når som helst dennes økonomiske politik ikke er i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik. For dens eget vedkommende bør medlemsstaten forpligte sig til i tide at træffe effektive foranstaltninger, som den anser for nødvendige for at imødekomme Rådets henstillinger. Endvidere bør medlemsstaterne forpligte sig til en omfattende og hurtig udveksling af oplysninger om økonomiske udviklinger og politikintentioner med grænseoverskridende virkninger.

5. Overvågningen af den økonomiske situation og politikdrøftelser bør for fremtiden være et regelmæssigt punkt på dagsordenen for uformelle samlinger i ØKOFIN-Rådet. For at fremme en åben og direkte debat bør ØKOFIN-Rådet fra tid til anden holde samling med begrænset deltagerkreds (ministeren plus én person), især når det foretager multilateral overvågning.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

6. I medfør af traktaten er ØKOFIN-Rådet ¹⁾ det centrale organ for samordningen af medlemsstaternes økonomiske politikker og har beføjelse til at handle inden for de relevante områder. Specielt er ØKOFIN-Rådet det eneste organ, der har beføjelse til at udforme og vedtage de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, der er det vigtigste instrument til økonomisk samordning.

ØKOFIN-Rådet som det afgørende organ i centrum for den økonomiske samordnings- og beslutningsproces virkeliggør Fællesskabets enhed og sammenhængskraft.

Ministre fra de stater, der deltager i euro-området, kan mødes uformelt for at drøfte spørgsmål vedrørende det specifikke ansvar, som de har for den fælles valuta. Kommissionen og eventuelt Den Europæiske Centralbank vil blive indbudt til at deltage i møderne.

Hver gang der er tale om spørgsmål af fælles interesse, drøftes disse af alle medlemsstaternes ministre.

I alle tilfælde, hvor der skal træffes en afgørelse, skal denne træffes af ØKOFIN-Rådet efter traktatens procedurer.

1) I erklæring nr. 3 til Maastricht-traktaten hedder det, at med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i afsnit VI (økonomisk og monetær politik) i traktaten skal den sædvanlige praksis, hvorefter Rådet mødes i sin sammensætning af økonomi- og finansministrene, opretholdes, jf. dog artikel 109 J, stk. 2, 3 og 4, og artikel 109 K, stk. 2.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

II. Gennemførelse af traktatens bestemmelser om Fællesskabets valutakurspolitik, holdning udadtil og repræsentation (artikel 109)

7. Det Europæiske Råd erkender, at Fællesskabet vil få et stort ansvar med indførelsen af euroen, en af de vigtigste valutaer i det internationale valutasystem. Fællesskabets bidrag gennem ESCB vil i nøje overensstemmelse med de beføjelser og procedurer, som er fastsat i traktaten, være at skabe et center med prisstabilitet. Det Europæiske Råd er fast besluttet på at spille sin rolle fuldt ud ved at bidrage til at skabe grundlaget for en velstående og effektiv økonomi i Fællesskabet i overensstemmelse med princippet om en åben økonomi med fri konkurrence, der fremmer en effektiv ressourceallokering, og i overensstemmelse med principperne i traktatens artikel 3 A. Det Europæiske Råd er overbevist om, at dette vil skabe grundlag for en stærk og respekteret valuta.
8. Rådet skal overvåge udviklingen i eurokursen på baggrund af en lang række økonomiske oplysninger. Kommissionen skal forelægge analyser for Rådet, og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg skal forberede Rådets arbejde. Det er vigtigt at gøre fuld brug af traktatens bestemmelser for at sikre udveksling af oplysninger og synspunkter mellem Rådet og ECB om eurokursen. Valutakurserne skal generelt ses som resultatet af alle andre økonomiske politikker, men Rådet kan i særlige situationer, f.eks. i tilfælde af en klar valutakursuligevægt, udarbejde generelle retningslinjer for valutakurspolitikken over for ikke-EF-valutaer i overensstemmelse med traktatens artikel 109, stk. 2. Disse generelle retningslinjer skal altid respektere ESCB's uafhængighed og være i overensstemmelse med ESCB's hovedmålsætning om at fastholde prisstabilitet.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

9. Rådet bør fastlægge Fællesskabets holdning på internationalt plan i forbindelse med spørgsmål af særlig interesse for Den Økonomiske og Monetære Union i overensstemmelse med artikel 109, stk. 4. Disse holdninger vil være relevante for både de bilaterale forbindelser mellem EU og de enkelte tredjelande og for drøftelser i internationale organisationer eller uformelle internationale grupperinger. Denne bestemmelses rækkevidde er nødvendigvis begrænset, da kun euro-medlemsstater stemmer i forbindelse med artikel 109.

10. Rådet og Den Europæiske Centralbank udfører deres opgaver i forbindelse med Fællesskabets repræsentation på internationalt plan effektivt og under hensyn til den kompetencefordeling, der er fastsat i traktaten. Med hensyn til andre økonomiske politikker end den monetære politik og valutakurspolitikken skal medlemsstaterne fortsat føre disse uden for Fællesskabets rammer, idet de fuldt ud tager hensyn til Fællesskabets interesser. Kommissionen tilknyttes repræsentationen af Fællesskabet udadtil i det omfang, det er nødvendigt for, at den kan varetage den rolle, som traktatens bestemmelser pålægger den.

I forbindelse med repræsentation i internationale organisationer skal der tages hensyn til disse organisationers regler. Især med hensyn til Fællesskabets forbindelser med Den Internationale Valutafond skal disse baseres på bestemmelsen i overenskomsten vedrørende denne fond om, at kun lande kan være medlemmer af denne institution. Medlemsstaterne skal i deres egenskab af medlemmer af IMF hjælpe med til at træffe pragmatiske arrangementer, som kan lette IMF's overvågning og forelæggelsen af Fællesskabets holdninger, herunder ESCB's synspunkter, i IMF-fora.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

III. Dialogen mellem Rådet og ECB

11. På baggrund af kompetencefordelingen i EF-traktaten vil en harmonisk økonomisk udvikling i Fællesskabet i ØMU's tredje fase kræve en løbende og frugtbar dialog mellem Rådet og Den Europæiske Centralbank, som involverer Kommissionen og respekterer alle aspekter af ESCB's uafhængighed.

12. Rådet skal derfor spille sin rolle fuldt ud i udviklingen af de kommunikationskanaler, som traktaten fastsætter. Rådets formand skal under anvendelse af sin stilling i henhold til traktatens artikel 109 B aflægge rapport til ECB's Styrelsesråd om Rådets vurdering af EU's økonomiske situation og om medlemsstaternes økonomiske politikker og kan drøfte Rådets synspunkter med hensyn til valutakursernes udvikling og udsigterne herfor med ECB. Ifølge traktaten skal ECB's formand desuden deltage i møder i Rådet, når dette behandler spørgsmål vedrørende ESCB's mål og opgaver, f.eks. når de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik udarbejdes. Også de årsberetninger, som ECB skal forelægge for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen samt Det Europæiske Råd, er vigtige.

Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, som består af højtstående embedsmænd fra de nationale centralbanker og ECB samt fra økonomi- og finansministerierne, vil udgøre rammen for forberedelsen og fortsættelsen af dialogen på højt embedsmandsplan.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

BILAG 2

**ERKLÆRING FRA DET EUROPÆISKE RÅD OM
LEVNEDSMIDDELSIKKERHED**

Levnedsmiddelsikkerheden er mere end nogen sinde i søgelyset hos borgerne, og der må gøres alt for at genskabe disses tillid, der især er blevet sat på prøve i forbindelse med BSE-krisen. I øvrigt bør forbrugernes valg gøres lettere ved en passende information og uddannelse.

Det Europæiske Råd understreger, at produktion og markedsføring af sikre levnedsmidler bør være blandt Den Europæiske Unions prioriteter. Det bekræfter sit ønske om, at der sikres et højt niveau for beskyttelse af menneskers sundhed på grundlag af gennemsigtige videnskabelige udtalelser på højt plan. Under hensyntagen til forsigtighedsprincippet bør fællesskabsinstitutionerne og medlemsstaterne træffe alle relevante foranstaltninger for at nå dette mål. Det er vigtigt, at Fællesskabet beslutsomt arbejder for, at dette mål også nås inden for de kompetente internationale instanser og i samhandelen mellem tredjelande og Den Europæiske Union.

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på, at ministrene for landbrug, forbrugerpolitik, det indre marked og sundhed i oktober, november og december 1997 har holdt orienterende drøftelser om levnedsmiddelsikkerhed, og det finder, at det er et spørgsmål, som Den Europæiske Union til stadighed bør beskæftige sig med.

Det Europæiske Råd finder, at der er behov for at supplere visse aspekter af fællesskabslovgivningen og forenkle denne, idet der dog skal opretholdes et højt beskyttelsesniveau, og forbrugernes legitime forventninger skal søges opfyldt. Det er vigtigt, at hele fødevarerproduktionskæden bliver omfattet på effektiv og sammenhængende vis.

Kravet om levnedsmiddelsikkerhed bør ligge til grund for opfølgningen af den grønne bog om levnedsmiddellovgivningen, som Kommissionen har forelagt. Grønnebogen bør endvidere udgøre grundlaget for en mærkning af levnedsmidler, som opfylder forbrugernes forventninger, idet den skal være så klar og så informativ som muligt.

Det Europæiske Råd minder om, at en effektiv gennemførelse af lovgivningen er et væsentligt element i processen, og det opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne til at sørge for, at deres kontrol bliver bedst mulig, og til at styrke deres samordning med Kommissionen.

Det Europæiske Råd ser i øvrigt med tilfredshed på Kommissionens tilsagn om to gange om året at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om BSE.

**DEN EUROPÆISKE UNIONS ERKLÆRING
I ANLEDNING AF HALVTREDSÅRET
FOR VERDENSERKLÆRINGEN OM MENNESKERETTIGHEDER**

1. I anledning af den nært forestående højtideligholdelse af halvtredsårsdagen for verdenserklæringen om menneskerettigheder bekræfter Det Europæiske Råd højtideligt Den Europæiske Unions tilsagn om at overholde og forsvare alle menneskers rettigheder, således som de er anført i denne erklæring. Det Europæiske Råd minder ligeledes om, at Unionens grundlag er principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder samt retsstatsprincippet, og at disse principper er fælles for medlemsstaterne.
2. Det Europæiske Råd understreger menneskerettighedernes universelle karakter og minder om, at alle stater i overensstemmelse med De Forenede Nationers pagt har pligt til at styrke og fremme respekten for menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder for alle uden forskel med hensyn til race, køn, sprog eller religion.
3. Det Europæiske Råd minder om sin erklæring om menneskerettighederne fra juni 1991 og bekræfter, at respekt for samt fremme og beskyttelse af menneskerettighederne er en væsentlig faktor i det internationale samkvem og en hovedhjørnesteen i det europæiske samarbejde og i Den Europæiske Unions forbindelser med tredjelande. Det Europæiske Råd understreger, at Den Europæiske Union yder et væsentligt bidrag til arbejdet i de forskellige stående organer, der beskæftiger sig med menneskerettigheder i De Forenede Nationer samt i Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og Europarådet.
4. Det Europæiske Råd udtrykker tilfredshed med de fremskridt, der er gjort på menneskerettighedsområdet siden vedtagelsen af verdenserklæringen om menneskerettigheder, navnlig gennem udarbejdelsen og iværksættelsen af mekanismer og instrumenter til beskyttelse og fremme af menneskerettighederne. Det beklager dog, at der fortsat sker åbenlyse overtrædelser af menneskerettighederne i alle dele af verden.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

5. Menneskerettighedsåret 1998, der er halvtredsåret for menneskerettighedserklæringen, vil ligeledes give anledning til at undersøge, hvordan erklæringen og handlingsprogrammet fra verdenskonferencen om menneskerettigheder i Wien er blevet udmøntet fem år efter, at disse tekster blev vedtaget. De markeringer, der finder sted i 1998, vil bidrage til at bevidstgøre og mobilisere alle folkeslag verden over til gavn for menneskerettighedssagen for at sikre nye landvindinger på området.
6. Det Europæiske Råd retter en appel til alle stater om at styrke deres indsats på menneskerettighedsområdet:
 - ved at tilslutte sig de internationale instrumenter, som de endnu ikke deltager i, for at nå frem til en universel ratifikation af internationale traktater og protokoller om menneskerettigheder;
 - ved at sikre en strengere håndhævelse af disse instrumenter;
 - ved at styrke den rolle, civilsamfundet spiller for fremme og beskyttelse af menneskerettighederne;
 - ved at fremme aktiviteter på stedet og ved at udvikle den tekniske bistand i spørgsmål vedrørende menneskerettigheder;
 - ved især at styrke programmerne for uddannelse og bevidstgørelse om og undervisning i menneskerettigheder.
7. Det Europæiske Råd minder om, at menneskerettighederne bidrager til at skabe forhold, som fremmer fred, sikkerhed, demokrati samt social og økonomisk udvikling. Det støtter derfor bestræbelserne på at integrere menneskerettighederne i alle FN's og andre internationale organisationers relevante aktiviteter.
8. Den Europæiske Union og dens medlemsstater, som bidrager væsentligt til indsatsen på menneskerettighedsområdet, understreger nødvendigheden af, at de midler, FN anvender hertil, øges mærkbart, så de modsvarer den overordentlig store betydning, som det internationale samfund tillægger fremme og beskyttelse af menneskerettighederne.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

9. Den Europæiske Union tilsiger højkommisæreren for menneskerettigheder sin fulde støtte og understreger betydningen af hans opgave, også i forbindelse med denne halvtredsårsdag. Den gør det internationale samfund opmærksom på betydningen af, at alle stater samarbejder fuldt ud med de internationale organer på menneskerettighedsområdet.
10. Det Europæiske Råd udtrykker sin anerkendelse af menneskerettighedsforkæmperne og de ikke-statslige organisationer, som i kraft af deres engagement yder et væsentligt bidrag til forsvaret af og respekten for menneskerettighederne.
11. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på de akademiske programmer, som Europa-Kommissionen gennemfører i forbindelse med halvtredsåret. Den Europæiske Unions medlemsstater vil højtideligholde dette halvtredsår ved hjælp af forskellige nationale initiativer.
12. Den Europæiske Union vil fortsat samarbejde med de andre stater i det internationale samfund for at nå frem til en universel gennemførelse af de nuværende menneskerettighedsnormer, hvis grundlag er verdenserklæringen om menneskerettigheder.

Formandskabets konklusioner - Luxembourg, den 12.-13. december 1997

BILAG 4

RAPPORTER, DER ER FORELAGT DET EUROPÆISKE RÅD

- Rapport fra Rådet til Det Europæiske Råd om EU's udvidelse og Agenda 2000
(dok. 13241/97)
- Rådets rapport til Det Europæiske Råd om forberedelserne til ØMU'ens tredje fase
(dok. SN 4832/97)
- Rapport fra Rådet til Det Europæiske Råd om resultaterne på området retlige og indre anliggender i 1997
(dok. 13191/1/97 REV 1)
- Rapport fra Rådet til Det Europæiske Råd om narkotika
(dok. 12254/2/97 REV 2)
- Rapport fra Kommissionen om regionalt samarbejde i Europa
(dok. 13051/97)
- Kommissionens rapport om bedre lovgivning
(dok. 13002/97)
- Rapport fra Kommissionen om gennemførelse af handlingsplanen for det indre marked (resultattavle for det indre marked)
(dok. 12602/1/97 REV 1)
- Kommissionens årsrapport om transeuropæiske net
(dok. 13203/97)
- Kommissionens anden rapport om gennemførelsen af anbefalingerne fra Gruppen af Personlige Repræsentanter (forsvarlig økonomisk forvaltning)(SEM 2000); Rådets konklusioner om denne rapport
(dok. 12231/97 + dok. 12725/97)

